

4. Ali je treba Direktivo Sveta 93/13/ES z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot so členi 372 in naslednji nekdanjega zakonika o civilnih postopkih, ki upniku omogoča, da zahteva, naj se opravi protidajatev, ki izhaja iz nedovoljenih pogodbenih pogojev, tako da se kljub nasprotovanju potrošnika izvršba na premoženju, danem v zavarovanje, opravi s prodajo nepremičnine, ne da bi pogodbene pogoje preveril neodvisen sodnik?
5. Ali dejstvo, da v nacionalni ureditvi obstaja določba, kot je ta iz člena 120 uredbe zakona št. 99 iz oktobra 2006 o finančnih institucijah in ustreznosti premoženja, s katero se priznava, da je pogodba o bančnem posojilu izvršilni naslov, posega v svobodo ustanavljanja iz člena 49 PDEU in svobodo opravljanja storitev iz člena 45 PDEU, ker državljane Unije odvrta od ustanavljanja v državi, v kateri je določeno, da je bančna pogodba, sklenjena z zasebno institucijo, enakovreden izvršilni naslov kot sodba?
6. Ali lahko nacionalno sodišče, če so odgovori na prejšnja vprašanja pritrdilni, po uradni dolžnosti uveljavlja, da tak naslov ni izvršilni naslov, na podlagi katerega se opravi izvršba zaradi terjatve iz take pogodbe?

⁽¹⁾ UL L 95, str. 29.

⁽²⁾ UL L 133, str. 66.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 27. februarja 2014 – Flight Refund Ltd proti Deutsche Lufthansa AG

(Zadeva C-94/14)

(2014/C 142/30)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Flight Refund Ltd

Tožena stranka: Deutsche Lufthansa AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v okviru postopka za evropski plačilni nalog mogoče vložiti odškodninski zahtevek, ki temelji na členu 19 Montrealske konvencije?
2. Ali sta, kar zadeva odškodninski zahtevek, ki temelji na členu 19 Montrealske konvencije, pristojnost notarja, ki je izenačen z nacionalnim sodiščem in pooblaščen za izdajo evropskega plačilnega naloga, ter po prehodu na sodni postopek zaradi ugovora tožene stranke pristojnost sodišča določeni s pravili o pristojnosti iz Uredbe (ES) št. 1896/2006 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (v nadaljevanju: Uredba št. 1896/2006), Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 ⁽²⁾ z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Uredba št. 44/2001) in/ali Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, sestavljene 28. maja 1999 v Montrealu (v nadaljevanju: Montrealska konvencija)? V kakšnem medsebojnem razmerju so ta pravna pravila?
3. Ali lahko tožeča stranka v primeru, da prevladajo pravila o pristojnosti iz Montrealske konvencije, tudi kadar ni nobene dodatne navezne okoliščine, vloži svoj zahtevek po svoji izbiri pri sodišču na ozemlju države pogodbenice ali pa mora biti sodišče, pri katerem vloži zahtevek, krajevno pristojno na podlagi postopkovnih pravil države članice, ki ji pripada?

Kako je treba poleg tega razlagati pravilo o izbirni pristojnosti, določeno z Montrealsko konvencijo, ki se nanaša na sodišče v kraju, v katerem ima prevoznik poslovno enoto, prek katere je bila sklenjena pogodba?

4. Ali se lahko evropski plačilni nalog, ki je bil izdan v nasprotju s ciljem uredbe ali ki ga je izdal stvarno nepristojni organ, preuči po uradni dolžnosti? Ali pa je treba zaradi nepristojnosti sodni postopek, ki sledi ugovoru, po uradni dolžnosti ali na zahtevo končati?
5. Če so madžarska sodišča pristojna za odločanje v sodnem postopku, ali je torej treba pravila nacionalnega procesnega prava razlagati v skladu s pravom Unije in Montrealsko konvencijo tako, da nujno določajo vsaj eno sodišče, ki mora, tudi če ne obstaja nobena druga navezna okoliščina, vsebinsko odločiti v sodnem postopku, ki sledi ugovoru?

⁽¹⁾ UL L 399, str. 1.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de grande instance de Nîmes
(Francija) 28. februarja 2014 – Jean-Claude Van Hove proti CNP Assurance SA**

(Zadeva C-96/14)

(2014/C 142/31)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de grande instance de Nîmes

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jean-Claude Van Hove

Tožena stranka: CNP Assurance SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ razlagati tako, da pojem pogodbenega pogoja, ki opredeljuje glavni predmet pogodbe, iz te določbe zajema pogoj v zavarovalni pogodbi za kritje obrokov, ki jih je treba plačati posojilodajalcu, v primeru posojilojemalčeve popolne nezmožnosti za delo, na podlagi katerega zavarovanec do tega kritja ni upravičen, če je ugotovljeno, da lahko opravlja neplačano dejavnost?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Madžarska) 3. marca 2014 – SMK Kft. proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó
Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Zadeva C-97/14)

(2014/C 142/32)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SMK Kft.

Toženi stranki: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal